

מורות הש"ט

יציאות השבת פרק ראשון

עין משפט
נור מצואה

יג.

רבנן מסדרין פרשיותיהם כ' . מולם רם ספ"י גממי הוכיח וולך קיין דלע פירץ לאו מהתני מוקש דליך ווועגן נידז האן סכל דקמי ממדדין העתנער מאהווערט ניעטן כ' :

הן, וו' "ם סמ'ר" נפרק
במרה דוטס (ו' מה) צוירן כן
בזיל גור על אסדרנו לוי קבלה כל
בגון יתכלל ולמה כל סוי מפירין
מלע סרומה גודלן בלבך וו' זב'ק

מִתְבֵּרַי הצעיקות של
ס"ה ל' קדום
סתמיותן קוין לנו המכ
למייר דקווין נטישו ולהם
ונדרה כי גם צו חכון טש נזמין

לנו דכליות
מנגש טמך:
ולס פלייא:
טמך מסת
המקם מסת
ו טעמכ
וללכם

ר"ש בן אליעור אומר בוא וראה עד היכן פרצה טהרה בישראל שלא שינו לא יאכל הטהור עם השמאה אלא לא יאכל הוב עם הובת מפני הרגל עבירה כו"ז לא יאכל זב פרוש עם וב עם הארץ שמא ירגלנו אצלנו וכי מרגנו לא יאכל הוי איכה שמא יאכלינו בדברים טמאין אותו זב פרוש לאו בדברים טמאין אבל אמר אבי גיורה שמא יאכלנו בדברים שאינן מתקנון רבעה אמר יירוב עמי הארץ מעשרין זה לא לא שמא יהא רגיל אצלנו יאכלינו בדברים טמאין כיון תהורתו איבעאי לה' נדה מדה שתישען עם בעלה היא בגדה והוא בגיןו אמר רב יוסף ת"ש יהעך עולה עם הגבינה על השלחן ואני נאכל דברי ב"ש ב"ה אומר לא עולה ולא נאכל שאני התם דליך דעתות ה"ג מסתurbation דהיכא דעתך דעתו שאני דקחני סיפא ריש"ב ג' אומר שני אכניים אוכליין על שלוחן אחד זה ואוכל בשור וזה אוכל גבינה ואין חושין ולאו אמרו עלה¹² אמר רב תני בר אמר אמר שמאלא לא שננו אלא שאין מכירין זה את זה אבל מכירין זה את זה אסורים וזה¹³ מכירין זה את זה וניהו הבני השתה התחם דעתות ה"ג מסתurbation דהיכא דעתך שניינו איכא דאמריו ה"ש ריש"ב ג' אומר שני אכניים אוכליין על שלוחן אחד זה בשור וזה גבינה ואחרmore עלה אמר רב תני בר אמר שמאלא לא שננו אלא שאין מכירין זה את זה אבל מברוני ב' אמר וזה אוכב רגון וגומי מרובינו ב' אמר וזה אוכב רגון וגומי מרובינו ב' אמר וזה אוכב רגון וגומי מרובינו ב'

בכדי שיבואו איכא שינוי ליבא הא כאicia דיעות ואיכא שינוי ח"ש
 קובבה ממש הרגל עבירה ה"ע יוציאת איכא שניי ליבא ח"ש
 ול עניין לא נשא אל גלויל בית ישראל ואת אשת רעהו
 נדרה לא ורב מקיש אישנה נדרה לאשת רעהו מה אשת רעהו
 נדרה אסוד יא' אשתו נדרה הוא בגדרו והוא בגדה אסוד
 רחרת דאמר ר' פרת לא אסורה תורה אלא קורבה של גלוי
 ר' איש אל כל שאר כשרו לא תקרבו לגולות ערוה
 מבני רבי הוה מנתק להו לאחותה אבי חריהו ואמי לה
 קידרידה אודיריה דאמר עליא אפי' שום קורבה אסוד י"ט משום
 תחר טהור ללבכאל לא תקרב: תען דבי אלהו מעשה בהלמוד
 קרא הרבה ושם תלמידי חכמים הרבה מות בחציז ימי
 זה חפילו ומוחורתם בעתי בנסיות ובכתי מודרות ואמרה
 כי הוא חיך ואורך ימיך בעלי' שנה הרבה וקרא הרבה
 ושימש

מוסף ר' שי

